

Dosarul nr. 2ra-1055/17

Instanța de fond: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău – A. Ciubotaru

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Panov, M. Anton, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas,
Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală,

soluționând admisibilitatea recursului declarat de către Petru Ciolan,
în pricina civilă la acțiunea Valentinei Burunciuc, Oleg Burunciuc și Mihail
Burunciuc împotriva lui Petru Ciolan și Irinei Ganenco privind obligarea demolării
barajului metalic și asigurarea accesului liber cu unitatea de transport în curtea casei,
repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 19 ianuarie 2017,

C O N S T A T Ă :

Valentina Burunciuc, Oleg Burunciuc și Mihail Burunciuc la 18 septembrie
2016 s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Ciolan și Irinei
Ganenco, prin care au solicitat obligarea demolării barei metalice instalată în fața
porții din curtea casei de locuit din str. Albișoara 72/3, mun. Chișinău, proprietate
comună, asigurarea accesului liber cu mijlocul de transport, încasarea în mod solidar
a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de judecată (f.d. 6-7).

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat, că bunul imobil situat în mun.
Chișinău, str. Albișoara 72/3, inclusiv și terenul aferent construcției, aparține cu drept
de proprietate a câte ½ cotă –parte Valentinei Burunciuc și lui Petru Ciolan. Prin
încheierea Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din data de 20 februarie 2007 s-a
confirmat tranzacția de împăcare referitor la partajarea averii, în folosință comună a
rămas ograda și lotul de teren aferent casei.

Petru Ciolan a instalat în fața porții casei de locuit din str. Albișoara 72/3, mun.
Chișinău o bară metalică cu lacăt, care limitează accesul liber cu mijlocul de transport
al reclamanților în curtea casei. Potrivit informației eliberate de Direcția Administrare

Fiscală Râșcani al Inspectoratului Fiscal mun. Chișinău Irina Ganenco deține cu drept de folosință o parte din casa de locuit.

În opinia reclamantilor sunt îndreptățiți să solicite demolarea barei metalice și asigurarea accesului liber cu unitatea de transport în curtea casei, ori aceștia la data de 05 august 2015 au înaintat o reclamație, prin care au solicitat înlăturarea impedimentelor, însă care a rămas fără soluționare.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din data de 20 iunie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, s-a obligat Petru Ciolan să demoleze bara metalică, instalată în fața porții din curtea casei de locuit nr. 72/3, din str. Albișoara, mun. Chișinău, proprietate comună a lui Petru Ciolan și Valentinei Burunciuc și să asigure accesul liber cu unitatea de transport a reclamantei Valentina Burunciuc în curtea casei de locuit. S-a încasat de la Petru Ciolan în beneficiul Valentinei Burunciuc suma de 1 950 lei, cu titlul de cheltuieli de asistență juridică și 100 lei, cu titlul de taxă de stat, în rest acțiunea a fost respinsă (f.d. 87, 89-92).

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din data de 20 iunie 2016, Petru Ciolan a contestat-o cu apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea acțiunii (f.d. 95,106-111).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 19 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de Petru Ciolan, s-a menținut hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din data de 20 iunie 2016 (f.d. 135, 136-141).

În susținerea poziției sale instanța de apel a menționat, că prin încheierea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din data de 20 februarie 2007 s-a confirmat tranzacția de împăcare dintre Valentina Burunciuc și Petru Ciolan privind partajarea averii comune în devălmășie, ograda și terenul aferent casei de locuit rămânând în folosință comună a foștilor soți.

Faptul instalării barei metalice în fața porții este ilegală și constituie un impediment creat Valentinei Burunciuc la exercitarea dreptului de proprietate, astfel, este întemeiată pretenția cu privire la demolarea barei metalice și asigurarea accesului liber cu mijlocul de transport în curtea casei.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 28 martie 2017 Petru Ciolan a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare (f.d. 145-147). În motivarea recursului recurentul a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel, care în opinia lui a apărut numai interesele Valentinei Burunciuc, însă i-a îngreunat accesul liber la încăperile sale, inclusiv la intrarea în garaj cu transportul.

La data de 06 iunie 2017 avocatul Ludmila Stoianov în interesul reclamantilor a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil, ori instanța de apel a soluționat definitiv cazul, decizia fiind una echitabilă.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 ianuarie 2017, expediată participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la data de 20 februarie 2017, confirmare privind recepționarea acestora la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către Petru Ciolan la data 28 martie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Petru Ciolan este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Petru Ciolan asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Petru Ciolan inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 433, lit. a), 440, alin. 1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Petru Ciolan împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017 în pricina civilă la acțiunea Valentinei Burunciuc, Oleg Burunciuc și Mihail Burunciuc împotriva lui Petru Ciolan și Irina Ganenco privind obligarea demolării barajului metalic și asigurarea accesului liber cu unitatea de transport în curtea casei, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală